

04.09.14

Foto: Allan Gravgaard Madsen

http://seismograf.org/sites/default/files/article_images/hidden_mother_before_concert

FUCK THE RULES. MUSIC RESISTANCE, NOW! - UNM I MALMØ 2014

Reportage

Årets UNM Festival 2014 i Malmø bød på suveræne musikoplevelser og ansatsen til en ny spirende politisk bevidsthed blandt de unge komponister i ny musik-miljøet.

af [Ingeborg Okkels \(/profil/ingeborg-okkels\)](#)

Like 186

Der strømmer cubansk jazz ud af højttalerne ved UNM-scenen. Vi er i Malmø, nærmere bestemt på IAC, Inter Arts Center, hvor UNM Festivalens åbningskoncert finder sted denne tirsdag aften kl. 19. UNM, Ung Nordisk Musik, har eksisteret siden 1946 og er helt unik for sin slags. På denne festival mødes unge komponister og musikere fra hele Norden for at hylde ny kompositionsmusik og lydkunst, sammen!

Og det med "sammen" er der ikke tvivl om, når man står midt i festivalen. Udover at være "den vigtigste musikfestival overhovedet", som den danske komponist Bent Sørensen engang har sagt, så er den også ifølge komponisten Jeppe Ernst som "én, lang julefrokost". Her får man snakket sammen, "catchet op" på hvad hinanden har lavet siden sidst, hvordan komponistmiljøet har det i de forskellige lande, hvilke strømninger og tendenser der bevæger sig i de enkelte lande, hørt hinandens værker, funderet over hvor musikken er på vej hen og drukket en pokkers masse øl.

Musik Resistance

Dette års tema er "Music Resistance". Jeg spørger lidt rundt omkring hvad man synes om temaet, og svarene dækker alt fra "ny kompositionsmusik og lydkunst skal virke som synlig politisk faktor i samfundet", til "øh, hvad for et

Er musik en politisk kraft eller bare musik? Vi tror på den kunst, vi

NATION ULTIMA 27.09.14
Rune Søchting har besøgt Ultima i Oslo, som er Nordens største festival for samtidsmusik. I år bl.a. med verdenspremierer på Simon Steen-Andersens kammeropera 'Buenos Aires' på programmet.
[\(/reportage/nation-ultima\)](#)

GENERØS ALSIDIGHED 25.09.14
Thomas Bak Jørgensen har lyttet sig ind på en del af Sven-Åke Johanssons enorme retrospektive udgivelsesprojekt. More Compositions er en fremragende og absurd rejse ind i et særegent musikalsk terræn.
[\(/anmeldelse/generoes-alsidighed\)](#)

SPEJLINGENS GENSPEJLING 22.09.14
Svend Hvidtfelt Nielsen har givet Per Nørgårds første og ottende symfonier et genlyt i den nye indspilning med Wienerfilharmonikerne. I mødet med både den unge Nørgård og den ældre (men fornygede) Nørgård – møder Hvidtfelt Nielsen en yngre udgave af sig selv. Men hvordan hører de unge mon denne musik?
[\(/anmeldelse/spejlingens-genspejling\)](#)

NÅR MAN NEDLÆGGER ET SYMFONIORKESTER, UDFASER MAN SAMTIDIG KUNSTVÆRKER 16.09.14
Seismograf/DMT har bedt Komponistforeningens formand, Bent Sørensen, om en kommentar til lukningen af Radiounderholdningsorkesteret. "Skal vi ikke alle – alle komponister fra alle hjørner hver skrive et værk til DRUO?", spørger han blandt andet.
[\(/kommentar/naar-man-nedlaegger-et-symfoniorkester-udfaser-man-samtidig-kunstvaerker\)](#)

FÆNGENDE LYDUNIVERS I CISTERNERNES STØV 10.09.14
Forfatteren T. S. Eliot beskriver i "Ødemarke" (originaltitel: The Waste Land) den følelse af tab og meningsløshed, som indfandt sig i Europa efter første verdenskrig. I lyd- og teaterinstallationen "En håndfuld støv" – instrueret af Kathrine Lund og realiseret af kunstnerkollektivet Vontrapp – kanaliseres denne erfaring på fornem vis til Cisternerne kolds, rå betonkældre, hjulpet kraftigt på vej af et stærkt lyddesign af den elektroniske komponist Sandra Boss.
[\(/cisternerne/faengende-lydunivers-i-cisternerne-stoev\)](#)

SONIC FESTIVAL "3.0 RITUALISTIC SOUNDCAPES" - ET INTERVIEW 06.09.14
Sonic Festival er lige straks over os, og Ingeborg Okkels fik i den anledning en af festivalarrangørerne, Filip C. de Melo, på krogen til et lyn-interview.
[\(/interview/sonic-festival-30-ritualistic-soundscapes-et-interview\)](#)

FUCK THE RULES. MUSIC RESISTANCE, NOW! - UNM I MALMØ 2014 04.09.14
Årets UNM Festival 2014 i Malmø bød på suveræne musikoplevelser og ansatsen til en ny spirende politisk bevidsthed blandt de unge komponister i ny musik-miljøet.
[\(/reportage/fuck-the-rules-music-resistance-now-unm-i-malmoe-2014\)](#)

LYDEN AF PAPIR 02.09.14
Det handler om lyd i Ursula Nistrups bogpublikation Eavesdropping. Lyd i mange formater og former, hvad publikationen også i sig selv bliver et eksempel på. Sif Hellerup Madsen kalder resultatet for 'velkomponeret og modigt'.
[\(/anmeldelse/lyden-af-papir\)](#)

skaber. Vi må støtte den politiske musik.

tema?"

Matei Gheorghiu, rumænsk komponist bosiddende i Finland, har ikke lige fået nærlæst temaet. Men da han gør det, lyser hans øjne op, og

han taler om forskellen mellem Rumænien og Norden. Om hvordan ny eksperimenterende musik synes at være stærk i Norden, simpelthen fordi alle disse små lande har forstået at stå sammen og opbygge en festival, hvor man kan møde hinanden og netværke. Det styrker sammenholdet og selvforståelsen.

Filip C. de Melo, formand for den svenske delegation og leder af dette års UNM, udlægger temaet i sin velkomsts tale: Er musik en politisk kraft eller bare musik? Vi tror på den kunst, vi skaber. Vi må støtte den politiske musik. Hvad der menes med "politisk"? Retten til at eksistere og lave præcis den musik, man gerne vil lave.

Senere på aftenen efter åbningskoncerten møder jeg den danske komponist Tine Surel Lange, som studerer i Norge og derfor er med den norske delegation. Før jeg når at sige noget, skamroser hun Danmark for at tage den ny musik alvorligt. Med flammende øjne fortæller hun, hvordan ny musikmiljøet i Norge i den grad lider under ikke at blive set eller taget alvorligt. "Music resistance", årets tema, folder sig langsomt men sikkert ud, jo flere jeg snakker med.

Åbningskoncert for krop og kranie

Værkerne på åbningsaftenen bærer præg af at ville skære ind til benet for herfra at kunne stille de rigtige spørgsmål. Svenske Max Wainwright åbner koncerten med *Living Character*, en grundig omgang noise art, der spuler sanseapparatet helt igennem for snavs og skidt. Med bare tæer og øjne stift rettet mod loftet, ligger Wainwright på gulvet, og som en androide er hans lowtech cigarkasse-interface og krop smeltet sammen til et hele, der sats for sats skærer min hjerne over i forskellige slices. Nye vinkler, nye udsiklinger. Det rykker i hele skroget på grænsen til smerte, ja selv i gardinerne der fungerer som bagtæppe til backstage. Komponisten er steget ned fra elfenbenstårnet og har lagt sig op på scenen i kød og blod.

Islandske Halldór Smárason, som til daglig studerer komposition i New York, har lagt vejen om Malmø for at præsentere sin *Skúlpúr 1*. Setup'et er for akustisk guitar og electronics. Det elektroniske glider behændigt mellem at være forlængelse af guitarens klang, spillet af Niklas Johansens, og så at være en musikalsk selvstændig enhed, styret af Halldór Smárason, som en usynlig game master-wizard. Det virker "old school" modernistisk cool efter Wainwrights low-tec cigarkasse; og det er fedt.

Aftenens næste værk, Tine Surel Langes *6 Bekker fra Vestlandet*, bevæger sig endnu længere væk fra alfavej og ud i den musikalske vildmark. Helt konkret ud i Norges natur, ud til vilde fosser, elve og bække. Tine Surel Lange sidder og mixer sine lydoptagelser live under koncerten. Nul effekter; bare rene field recordings. Ganske sprødt bevæger vi os rundt i et vandunivers, hvor vi får lov til at kigge om bag et vandfaldstæppe, hvor en bisværn har gemt sig, og høre hvordan en akkord træder frem af vandmasserne. Stykket bevæger sig langsomt fremad gennem ganske små klangfarveforskydninger i hendes lydoptagelser. Tine Surels Langes *6 Bekker fra Vestlandet* er betagende i al sin enkelhed.

Komponisten er steget ned fra elfenbenstårnet og har lagt sig op på scenen i kød og blod.

Jeppe Ernst: Rekviem, Foto: Allan Gravgaard Madsen

http://seismograf.org/sites/default/files/article_images/jeppe_ernst_rekviem.jpg

At blive berørt og at dø

"Alle dem med røde palmer på hånden går med mig!", råber nogen et sted

KUNSTEN AT VÆRE I SIT RETTE ELEMENT 30.08.14

"De perioder, hvor jeg har været tvunget til at tage et almindeligt arbejde, har jeg følt, at jeg gjorde skade på mig selv. På den måde kan man sige kunst er livsafgørende kvalitet for mig", siger lyd- og mediekunstneren Konrad Korabiewski. Seismograf bringer et portrætinterview med den eklektiske kunstner, som for øjeblikket er højaktuel med flere udstillinger og koncerter.

[\(/seismograf/kunsten-at-vaere-i-sit-rette-element\)](#)

MORENDO MORENDO – MY PARIS IS CALLED COLCHESTER 27.08.14

Rasmus Graff har dannet sig et overblik over Goodiepals seneste vinyludgivelse. Den indeholder "en mangfoldighed af lag (situationer, kontekster, tider...) som fletter ind i hinanden" - ikke på en kaotisk eller rodet måde, men derimod med forstyrrende klarhed.

[\(/anmeldelse/morendo-morendo-my-paris-is-called-colchester\)](#)

fra, og alle dem med røde palmer trykt på hånden møffer over i dén retning. Jeg fik en grøn palme, da jeg kom til koncerten, så jeg venter pænt indtil Filip C. de Melo råber på dem med grønne palmer. Vi gennes ind i et rum med tre borde opstillet som et "T". På bordet ligger nogle partiturer. Det er den danske delegations Jeppe Ernst, som skal have sit værk *Rekviem*.

En dør åbner, og tre kvinder og en halvnøgen mand træder ind. Manden smider lændeklædet, og lægger sig op på bordet. Splitternøgen. Der går et sug igennem publikum, og måske især blandt mændene i forsamlingen, som instinktivt frygter for, hvad der skal ske med den stakkels nøgne mands krop og måske i særdeleshed hans lem. Trioen af kvinder stiller sig rundt om manden på bordet og begynder at spille på hans krop, som var det et instrument. Med musikalsk gestus stryger de nænsomt hans kinder og pandebenen i synkron bevægelse, rører ved indersiden af hans lår og hans pik ("dét skete bare ikke!"), som anstrøg de ham med en usynlig bue. Anstrøgenes kraft og intensitet veksler fra den fineste berøring til højlydt lussing og krads, der efterlader svage røde mærker på inderlårerne.

Der er en spejling i gang mellem kroppene i dette lokale, og pludseligt fremstår vi som blufærdige mænd og kvinder af kød og blod over for hinanden.

Der er en spejling i gang mellem kroppene i dette lokale, og pludseligt fremstår vi som blufærdige mænd og kvinder af kød og blod over for hinanden. Modsat ligger manden på bordet bare helt cool og upåvirket. Hvordan kan han undgå at blive påvirket af alle de kærtegn, klaps og nusserier? Er han da død og til sin egen sanseligheds begravelse? Fluxus-bevægelsens provo-happenings fra 1970'erne puster os i nakken. Der skrælles ind til selve den kødelige sanseoplevelse. Om værkets intention er kønspolitisk er vist op til den enkelte at vurdere. Set i lyset af dette års UNM-tema, "Music Resistance", er Jeppe Ernst *Rekviem* så klart aftenens bedste bud.

Aftenen slutter af med Kristian Rymkiers *Passion* for hovedtelefoner. Os med de grønne palmer på hånden bytter rum med dem med de røde palmer på hånden. I det nye rum ligger et stort antal hovedtelefoner på gulvet. Vi sætter os i en cirkel, tager hver vores høretelefon på og lytter. Lydene kryber rundt i ens hjerne som orme i jorden og kradser på hjernebarken. I Rymkiers *Passion* tager vi Jesu lidelse inde fra. Som var vi inde i hovedet på alle de involverede mennesker omkring Jesu korsfæstelse: bøddelen, Jesus, de tilstedeværende, os selv som observatører fulde af tvivl – skal vi gøre noget? Klarer han den selv med sin Gud?

Rymkiers *Passion* er interessant placeret op ad Jeppe Ernst's *Rekviem*. Begge stiller de eksistentielle og åndelige spørgsmål, som passer fint ind under den meget brede definition af 'politisk', som årets UNM-tema lægger op til. Vedkommende, med andre ord.

Hvad er politisk musik anno 2014?

Mit næste møde med UNM-festivalen er fredag eftermiddag, hvor *The Biting Point* alias Thom Andrewes holder seminar om netop året tema "Music Resistance". Thom Andrewes har studeret ny musik på Cambridge, hvorefter han kastede op over hele 'the establishment', slap ud derfra og begyndte at skrive sin egen blog om musik og politik med udgangspunkt i ny musikmiljøet i London. På en meget forfinet, britisk måde tordner Thom Andrewes mod hele musikuddannelsens stivnede selvforståelse og forlorte selvopretholdelsessystemer, hvor komponister konstant er i lommen på fonde, stipendier og festivaljuryer. Kampen mod de forældede forestillinger om 'god smag', 'professionalisme' og 'specialisering' må tages op, og dét gennem kritisk granskning (reflexivity). Så hvorfor ikke starte med sit eget lokale ny musik-miljø? (situatedness). Kunst kan skabe social forandring!

Men hvad er 'politisk musik'? Det er ifølge Andrews 1) det privilegium, at have et frirum for kunstnerisk udfoldelse i et liberalt kontrolleret samfund, hvor 2)

komponisterne/kunstnerne tager ansvar for, at deres kunstudfoldelse kan forblive fri. Nogle tilhørere i salen sidder og krymper sig lidt over den noget venstredrejede retorik og det akademiske sprog, mens andre nikker begejstret.

Efter en kort pause er det tid til debat. Panelet består udover Thom Andrewes af den irske Jennifer Walshe og tyske Johannes Kreidler, som også deltog med et oplæg på seminaret ved årets Klang Festival. UNM-deltagerne overtager lynhurtigt diskussionen, der er et forsøg på at definere begrebet 'politisk musik', og få konkretiseret hvordan man overhovedet kan bedrive politisk musik. Nogle VIL slet ikke lave politisk musik. Johannes Kreidler mener, at vi slet ikke kan undgå at lave politisk musik, fordi vi er så fedtet ind i KODA-rettigheder, kontrakter med forlag, klausuler på musik afspillet til seminarer som for eksempel Darmstadt Ferienkursen osv. Men er der overhovedet behov for politisk musik i ny musik-miljøet? Det får Jennifer Walshe sat effektivt på plads ved at udpege alle mulige uligheder, såsom det svimlende lille antal kvindelige komponister, for ikke at tale om andre minoriteter som afro-amerikanere, arabere og alle mulige andre mennesker, som ikke lige er hvide mænd fra middelklassen.

Diskussionen er svær at styre, og det skal den måske også være, når man tager hul på et nyt og vigtigt emne. Ikke at emnet om den ny musiks berettigelse er ny i sig selv, men vinklen – koblingen med det politiske – virker radikal, frisk og forholdsvis ny blandt disse unge i komponistmiljøet. Man kan så håbe på, at diskussionen ikke gentager fortidens fejl og ender som partipolitisk mudderkamp, men åbner for en større værdidiskussion, hvor alle har lige ret til at ytre sig og blive hørt.

De fundne objekters aften

Efter en velfortjent spisepause er vi kommet til aftenens koncert, der denne fredag aften står i percussion-instrumenternes tegn. Det er de fundne genstandes aften – found objects – hvor alt fra pingpong-bolde over fake 'nedbrud' af laptops til en lyserød fløjte i en hestenæse sætter scenen.

Danske Jens Peter Straarup Møller lægger ud med sit værk *Vladimir von Belarus*. Et stykke for strygekvartet og en række performere bænkede ved et bord med alle mulige brugsgenstande fra hverdagen. Et klik fra en vandkoger sætter en hel musikalsk bevægelse i gang i strygekvartetten. Der ristes brød, og der spilles pingpong med yndefulde, små staccato-hop-bevægelser.

Strygekvartetten følger pligtskyldigt ketsjerhåndens noget irregulære direktion i en pastiche af et stykke salonmusik. Det hele ville være ren slapstick, hvis ikke det var fordi, at de fundne hverdagsgenstandes lyde var så fint afstemt til kvartetens spil. Stor tak til performerne Ulrik Nilsson, Magdalena Metzner og Pontus Langendrof, som suverænt fører os igennem det ene mere krævende stykke efter det andet med seriøsitet, musikalitet, humor og stor, stor integritet. Det er sindssygt godt performet.

Nyt lys. Ny scene. Matei Gheorghiu fra Finland sidder klar bag sin laptop sammen med Miriam Klein Stranberg bag sin harpe. Værket *The Garden with the Crystal Fountain* udfolder sig så sprødt og filigrant, at alle bliver helt tyste og lyttende. Sammen tager laptopnisten og harpenisten os med på den delikateste tur gennem et magisk fe-landskab, hvor man tydeligt kan høre krystalspringvandene springe, så det risler ned af nakken. Var man ikke et særligt sensitivt menneske, så bliver man det. Værket fremstår poetisk-modernistisk med en fint afbalanceret og nænsom undersøgelse af harpeinstrumentets klanglige egenskaber, kombineret med den glasagtige lyd af anstrøget vibrafon, tilsat formfuldendt elektronisk manipulation.

Næturljód af islandske Gisli Magnússon for klarinet og percussion fungerer

Et klik fra en vandkoger sætter en hel musikalsk bevægelse i gang i strygekvartetten. Der ristes brød, og der spilles pingpong med yndefulde, små staccato-hop-bevægelser.

som en fin forlængelse af *The Garden with the Crystal Fountain*. Det sprøde elektroniske filigran er her erstattet af en blød akustisk klangundersøgelse af metal og træ, med pauser, der skærper lytteopmærksomheden til det yderste.

Jennifer Walshe: *Everything You Own Has Been Taken To a Depot Somewhere*, Foto: Allan Gravgaard madsen

http://seismograf.org/sites/default/files/article_images/hidden_mother_jennifer_walshe.jpg

10 tableauer om det der 'noget'

Lyset skifter og aftenens måske mest forventningsombruste performance, Jennifer Walshes *Everything You Own Has Been Taken To A Depot Somewhere*, skal til at begynde.

De tre super dygtige performere fra Jens Peter Straarup Møllers værk *Vladimir von Belarus* står klar foran et keyboard med forskellige ting liggende på, et bord med dimser liggende på og en laptop med ting liggende på. Den ene af de tre performere tager et vinglas med guldstjernekonfetti og hælder ned i et andet vinglas. De andre følger trop med andre knitrende ting. Er det her musik? Kort pause. Nyt tableau. Alle tre performere stiller sig i flagsignalgangstilling med kroppen, og sætter lyd på med stemmen. Er det så en performance? Kort pause. Nyt tableau. Råbekor som et kort øjeblik sætter en chokbølge gennem publikums kroppe. Er det her...? Kort pause. Nyt tableau. "I want a poem to be..."; en hakkende sætning, som aldrig fuldendes. Kort pause. Nyt tableau. Sæbebobler og mundharmonika. Kort pause. Nyt tableau. Råb og nytårsknallert-truthorn. Kort pause. Nyt tableau. Noget tekst og noget indspillet. Kort pause. Nyt tableau. Talekor, noget grimt. Kort pause. Nyt tableau. En bøn - om hvad? Om det der 'noget'. Kort pause. Nyt tableau. Et forsøg på 'noget', nu på en ny måde. Den kvindelige performer er pludselig på spanden med sine samples. Hun fumler. Typisk kvinder og teknik. Langsomt går det op for mig, at det bare er 'fake'. Pis! Jeg er blevet fanget i min egen fordom om mit eget køn.

Jennifer Walshe sætter fingeren i såret og trykker til, så det pludseligt ikke er så rart og entydigt mere, det der kunst-'noget'.

Jennifer Walshe sætter fingeren i såret og trykker til, så det pludseligt ikke er så rart og entydigt mere, det der kunst-'noget'. For hvad er kunst, og er det her overhovedet musik? Det er både fascinerende og pisse irriterende. For nu troede jeg lige, jeg havde styr på lortet. Og så opdager jeg, at jeg bare har lort på styret. Velkommen til 'Music Resistance'!

Interferens i munden

Noget mystificeret vender vi os rundt for at overvære næste koncert: svenske Kristin Bousards *Ecdysis* for

to stemmer, klarinet, horn, tromboner og tuba. Et blæserensemble flankeret af to nydelige, unge mandlige sangere i sort tøj står på scenen med headsetmikrofoner. Ved siden af dem står et mandshøjt spejl, og længere henne ved siden af dirigenten endnu et spejl. Dirigenten sætter an, og ud af ensemble og sangere flyder det smukkeste klangfarvespil, hvor alle stemmer smelter ind og ud af hinanden i bløde, poetiske sekvenser. Overtoner dukker umærkeligt frem, hænger og sitrer i interferensleg med andre instrumenter, for så at forsvinde.

De mandlige sangere vender sig om mod hinanden, åbner mundene som mødes i et mystisk åbent kys - og begynder at synge. Deres stemmer skaber en fantastisk interferens, som stod deres stemmebånd og klappede mod hinanden. Jeg har aldrig hørt noget lignende. Og samtidig er jeg noget trykket af de to nydeligt klædte mænd, der står med mundene dybt begravet i hinanden. Det er ikke perverst, men nærmere ekstremt sårbart og dybt rørende, ligesom Jeppe Ernst nøgne mandeinstrument. Kroppen, dens sårbarhed, dens køn og dens nærvær iscenesættes på en meget fin og nænsom måde i dette års UNM-program.

Fuck the rules, Fluxus er tilbage

Marcela Lucatelli: Tuning Time, Foto: Allan Gravgaard Madsen

http://seismograf.org/sites/default/files/article_images/marcela_lucatelli_tuning_time.jpg

Aftenens sidste opførelse er danske Marcela Lucatellis værk *Tuning Time*, der vækker minder tilbage til Fluxus med sit skarpe fokus på performance og det tværmediale udtryk.

Rundt om nogle perkussion-instrumenter i midten hænger oplyste grafiske partiturer ned fra loftet. En video spiller på den ene væg med en nedtælling og en menneskeskikkelse, der skiftevis udgyder og påfører sin nøgne krop alle mulige tykflydende, farvede væsker. Vores tre stjerneperformere denne aften indtager scenen, og efter lidt ubeslutsomhed begynder de at spille efter de grafiske partiturer. En hest i sribet toxedo-agtigt outfit med en lyserød fløjte stikkende ud af næsen har vandret rundt i pausen inden koncerten, og virket sådan lidt 'off' i forhold til resten af publikum. Den viser sig nu at være komponistens alter ego, der som dirigent utrætteligt må tælle ensemblet gennem de godt 420 taktens ørkenvandring på de grafiske partiturer. At skabe kunst er et hestearbejde, og som en anden rottefænger fra Hamlet må man piske sine performere gennem stykket.

På skift får performerne nok, bryder ud af opførelsen og sætter sig på en stol. Én rejser sig og råber: "Fuck the rules! Music resistance, now!" for så at gå pænt tilbage til sine instrumenter; publikum er flade af grin. For hvad var det lige, det gik ud på, det der politiske musik? Alle står for skud i 'Music Resistance'.

Jeg tager hjem fra UNM-festivalen fuld af forhåbning for de unge nordiske komponister, for ny musik-miljøet i Norden og musikkens fremtid i det hele taget.

[Link til UNMs danske hjemmeside \(http://www.ungnordiskmusik.dk/\)](http://www.ungnordiskmusik.dk/)

Add a comment...

Also post on Facebook

Posting as Halldór Smárason ([Change](#))

[Comment](#)

Birgitte Alsted · Composer/Sound Designer and Performer at Different commissions

Orv, en flot rapporterende anmeldelse - beskrivelse - af utroligt spændende tiltag!

[Reply](#) · [Like](#) · [2](#) · [Follow Post](#) · 5 September at 13:02

Facebook social plugin